

víry a radosti, aby se tam cítila už jako v Otco-
vě domě. Máme se setkávat především
k modlitbě, poněvadž nám Pán řekl: „Můj
dům ať je domem modlitby“ (Mk 11,17).

V Písmu najdeme krásný žalm, který byl
napsán právě pro oslavu radosti ze shledání
v Hospodinově domě, shledání hostů v jeho
chrámě: „Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine
zástupů! Blaze těm, kdo přebývají v tvém

domě, stále tě mohou chválit... Věru, lepší je
den v tvých nádvořích než jinde tisíc“ (Žl 84).

Kéž by v nás tato oslava probudila otevře-
nost a touhu po Božím domě, abychom mohli
pochopit jeho hluboký význam. Kéž by se
v nás rozhojňovalo úsilí shledat se v něm na
konci pracovního týdne prožitého ve školách,
v kancelářích či na jiných pracovištích.

P. Raniero Cantalamessa (upraveno)

TÝDEN MODLITEB ZA ZEMŘELÉ 1. – 8. 11. 2025

*Při bohoslužbě za zemřelé 2. 11. 2025 od 17.00 h v kostele na Koštofranku budeme číst jména
našich zesnulých. Seznam těchto jmen bude vyvěšen v kostele, prosím o kontrolu a případné
doplnění.*

Získání plnomocných odpustků

Odpustky je schopen získat každý křesťan, který není vyloučen z církve, a je ve stavu milosti
posvěcující, tedy bez těžkého hříchu. Zároveň se vyžaduje všeobecný úmysl získat odpustky a
vykonání úkonů v určené době a předepsaným způsobem. Plnomocné odpustky pro duše
v očistci může získat každý pouze jednou denně, a to během týdne modliteb za zemřelé, v tzv.
dušičkového oktávu; mimo tento týden pak lze získat odpustky částečné.

Podmínky pro získání plnomocných odpustků:

1. možnost (1.11. a 2.11.)

Svátost smíření + svaté přijímání + modlitba na úmysl Svatého otce (*např. Zdravas Maria nebo
jiná modlitba dle vlastního výběru*) + návštěva **kostela** a přitom se pomodlit modlitbu Páně (Otče
náš) a Vyznání víry.

2. možnost (1.11. – 8.11.)

Svátost smíření + svaté přijímání + modlitba na úmysl Svatého otce (*např. Zdravas Maria nebo
jiná modlitba dle vlastního výběru*) + při návštěvě **hřbitova** modlitba za zemřelé, stačí i v duchu.

*Svátost smíření není nutné přijímat každý den. Stačí ji přijmout před začátkem týdne modliteb za
zemřelé, v jeho průběhu, nebo i v nejbližších dnech po jeho skončení. Naopak svaté přijímání,
modlitba na úmysl Svatého otce a další podmínky je nutné splnit každý den, kdy chceme plno-
mocný odpustek získat.*

Možnost přijetí svátosti smíření v semilské farnosti před obdobím modliteb za zemřelé:

Úterý	28. 10.	15.00 – 17.00	na faře
Středa	29. 10.	14.00 – 17.00	na faře
Čtvrtek	30. 10.	15.00 – 17.00	na faře
Pátek	31. 10.	15.00 – 17.00	na faře

*Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 23. října 2025. Uzávěrka násle-
dujícího čísla: 6. listopadu 2025. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky zasílejte na
adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.*

HŘIVNA

**Informační čtrnáctideník
ŘK farnosti Semily**
Číslo 22 26. října 2025

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: **R. D. Jaroslav Gajdošík**, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli
sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku
(KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 27. 10. – 9. 11. 2025

27. 10. Po – – –

28. 10. Út Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů

KA 18.00 na úmysl Pavla

29. 10. St KA 08.00 za ++ rodiče z obou stran

30. 10. Čt KA 08.00 za ++ Jaroslava a Emilii

31. 10. Pá KA 18.00 za ++ prarodiče z obou stran

1. 11. So Slavnost VŠECH SVATÝCH

KK 08.30 za ++ Jiřího a Miroslava Jandovy

DD 13.30 za farníky

2. 11. Ne VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ

KO 08.30 za duše v očistci

po mši farní kavárna a jarmark

KK 17.00 modlitba za zemřelé (bohoslužba slova)

3. 11. Po KK 18.00 za ++ z rodin Duraxovy a Jazykovy

4. 11. Út Památka sv. Karla Boromejského, biskupa

KK 18.00 za + rodinu

5. 11. St KA 08.00 za rodiny Masničákovu, Maršíkovu, Hladíkovu a duše v očistci

6. 11. Čt KA 08.00 za ++ Annu a Petra

7. 11. Pá KK 18.00 za + Evu Dufkovou

8. 11. So DD 13.30 za farníky

KA 18.00 za ++ přátele

9. 11. Ne Svátek Posvěcení lateránské baziliky

KO 08.30 za ++ Annu a Karla Petrovy a za ++ Jaroslavu a Jaroslava Hlavovy

Společně s několika dalšími rodinami jsme se 14. října vydali na pouť do Říma, kterou jsme chtěli uskutečnit na pozvání papeže v Jubilejním roce 2025. Chvála Bohu za tuto možnost!

Množství poutníků v Římě bylo opravdu enormní, často doslova hlava na hlavě. Podařilo se nám ale projít všemi svatými branami všech čtyřech papežských bazilik a každou z nich svým způsobem zažít a prožít.

Již první den našeho putování jsme se dostali do vatikánské **baziliky svatého Petra**, která byla až donedávna největším kostelem na světě. Kromě hrobu svatého apoštola Petra v ní najdeme i hroby velkého počtu jeho nástupců. Impozantní rozměry tohoto chrámu jsou dechberoucí a člověk nechápe, jak toto byli lidé schopni před více než 400 lety vybudovat.

Další den jsme měli možnost zúčastnit se generální audience papeže Lva XIV. Stejný úmysl však mělo dalších asi milion lidí, takže procpat se až na Svatopetrské náměstí se nám nepodařilo. Zůstali jsme stát na široké Via della Conciliazione, avšak přímo u zábrany, kolem které papež dvakrát projel a pozdravil poutníky. Nakonec to byl tedy velmi pěkný zážitek a cítili jsme vděčnost, že jsme se mohli se Svatým otcem potkat tváří v tvář.

Odpoledne jsme pak putovali k další svaté bráně, která je v **bazilice Santa Maria Maggiore** (Panny Marie Sněžné). Jak jistě víte, tento chrám byl oblíbeným místem papeže Františka, kam se jezdíval pravidelně modlit před každou zahraniční cestou k mariánské ikoně *Salus populi romani* a kde je nyní pohřben. Jeho hrob je hojně navštěvován, takže fronta před bazilikou byla značná. Měli jsme vcelku štěstí, že jsme čekali jen asi 15 minut. Bazilika je starobylá, z 5. století, vcelku temná, tajemná. Kromě Františka je i zde pochována řada dalších papežů. Zajímavostí je, že právě

v tomto chrámu v roce 867 papež Hadrián II. za přítomnosti Konstantina a Metoděje položil na oltář slovanské bohoslužebné knihy, čímž povolil jejich užívání. To vědomí, že se nacházíte na tomto autenticky historickém místě...

Třetí den naší pouti jsme zamířili do monumentální **baziliky svatého Pavla za hradbami**. Stojí na místě hrobu svatého apoštola Pavla a je ze všech čtyř bazilik nejnovější, neboť byla prakticky znovu postavena po ničivém požáru v roce 1823. Zajímavostí je, že jsou zde vyobrazení všichni papežové od Petra až po Františka. V současné době je již v přípravě portrét Lva XIV. V bazilice jsme měli možnost slavit mši svatou vedenou italským biskupem.

V pátek 17. října jsme si udělali vyjížďku z Říma do Assisi. Město je velice hezké a prodchnuté františkánským duchem. Na východní straně města je bazilika s hrobem sv. Kláry. Západnímu cípu pak dominuje působivá středověká bazilika s hrobem sv. Františka. V příštím roce se bude slavit 800 let od jeho smrti (= narození pro nebe). Hroby obou světců jsme navštívili.

Poslední den v Římě směřovaly naše kroky do Lateránu. Stojí tam bazilika, jejíž celý název zní „Arcibazilika Nejsvětějšího Spasitele a sv. Jana Křtitele a Jana Evangelisty“. Známa je však pod prostým označením **lateránská bazilika**. Založená byla na počátku 4. století císařem Konstantinem Velikým, který má při jejím vchodě mohutnou sochu. Byl to první velký křesťanský chrám vůbec.

V lateránské bazilice je umístěna katedra římského biskupa – je tedy katedrálou římské diecéze. Je označována jako „matka a hlava všech kostelů města (tj. Říma) a světa“. V přilehlém Lateránském paláci sídlili papežové po 1000 let. Konalo se v ní pět všeobecných koncilů.

V jedné z bočních kaplí baziliky jsme měli

možnost slavit mši svatou. Člověk jen lituje, že má tak málo času skutečně prožít přítomnost na tak krásném místě.

V Římě jsme navštívili ještě řadu dalších chrámů, uctili jsme i ostatky Svatého kříže

v bazilice Santa Croce. Dala se i najít místa, kde nebylo tolik lidí. Tak dá-li Pán Bůh, rádi se do Říma vrátíme snad i dříve než v dalším jubilejním roce. Myslím, že aspoň jednou by se tam měl podívat každý.

Matěj Kraus

POSVĚCENÍ LATERÁNSKÉ BAZILIKY – 9. LISTOPAD

Slavením tohoto výročí si připomínáme význam té nejstarší ze čtyř římských papežských bazilik. Byla posvěcena v první polovině 4. století, stala se sídlem papežů i dějištěm pěti všeobecných církevních sněmů (1123, 1139, 1179, 1215 a 1512-1517). Podstatné je, že se stala matkou všech křesťanských chrámů a k těmto chrámům Božím patříme i my.

Čím to je, že my, křesťané přiznáváme takovou důležitost kostelu, když každý z nás může uctívat Otce v duchu a pravdě vlastního srdce nebo ve svém domě? Z čeho pramení tato povinnost přicházet každou neděli do kostela?

Odpovědí je fakt, že Ježíš přišel na zemi, aby utvořil lid – společenství – který bude kromě spojení s ním rozvíjet také vzájemnou blízkost. Pro přítomnost Boží na zemi platí slova, jež říká Jan o nebeském Jeruzalému: „Hle – Boží stan mezi lidmi! Bůh bude s nimi přebývat; oni budou jeho lidem a on – Bůh s nimi – bude jejich Bohem“ (Zj 21,3). Teto Boží příbytek mezi jeho lidem má i vlastní jméno – církev (kostel); a to je právě místo jeho zjevení a jeho přítomnosti na zemi.

Samozřejmě, že se tato ecclesia („kostel“, „církev“) neztotožňuje s místem nebo stavbou, byť sebekrásnější. Především se jedná o samotný vykoupený lid, sjednocený s Bohem ve víře a ve svátostech. Nicméně, viditelným znamením této univerzální neviditelné skutečnosti je posvátná budova; místo, kde se tento lid shromažďuje. Je to privilegované místo našeho setkání s Bohem, protože je to místo, kde se uskutečňuje a zviditelňuje křesťanská komunita. Základ řeckého slova pro

kostel – ek-kaleó – znamená „s-volávat“; toto jméno bylo dáno církvi a kostelu právě v souvislosti s tím, že je místem, kde se sjednocují Bohem „povolání“ v Ježíši Kristu – je místem shromáždění a svolání. Je však výsadním místem setkání člověka a Boha také z toho důvodu, že zde zaznívá Kristovo slovo a slaví se tu „jeho památka“ – Eucharistie.

Sv. Augustin rozvinul následující metaforu: „Skrze víru se lidé stávají materiálem, který je k dispozici pro stavbu; skrze křest a hlásání jsou nahrubo otesáni a uhlažováni; ale teprve až jsou sjednoceni a propojeni láskou, tak se skutečně stávají Božím domem. Kdyby k sobě kameny nedolehly, kdyby se nemilovaly, nikdo by do tohoto domu nevstoupil“. Církev tedy musí být znamením vzájemné lásky mezi těmi, kteří lámou jediný Chléb. Pro ty, kdo dosud nevěří, by se to mělo stát silnějším a jasnějším „voláním“ po vstupu do církve.

Na počátku života církve, kdy jako kostel často sloužil soukromý dům některého z křesťanů nebo malý sál v katakombách, nebylo posvátné místo chápáno tak jako dnes. Majestátné katedrály a baziliky se zvonice, jež vyčnívají nad střechami okolních domů, jsou nám natolik známými a vlastními obrazy, že už si ani neuvědomujeme jejich významné spojení s určitou fází života církve a kultury, která už dnes asi navždy pominula. Dobře se daří novým kostelům na městských periferiích, jež jsou menší, nízké, často dřevěné nebo umístěné přímo do suterénů velkých činžovních domů plných lidí. Důležité však je, aby kostel sloužil pro setkání všech, aby se tam každá součást církve mohla cítit v bezpečí a intimně, aby měla svobodu k vyjádření vlastní